

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 29 november 2010

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 42.148/II/PN
LR/NC

In zitting van 18 november 2010 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in haar verenigde afdelingen een klacht van Nederlandstalige inwoners van de Oogstlaan tegen uw gemeente onderzocht omdat zij, na een aanvraag op een eentalig Nederlands formulier te hebben ingevuld, vanwege uw bestuur een tweetalige bewonersparkeerkaart ontvingen.

Op de vraag om toelichting antwoordde U dat *“de bewonersparkeerkaarten door het bestuur worden beschouwd als een bericht en/of mededeling aan het publiek en niet louter als een administratief document dat enkel en alleen door de aanvrager wordt gebruikt. Andere bewoners moeten uit het document immers kunnen opmaken dat de eigenaar van het document recht heeft op een parkeerplaats in de blauwe zone. Berichten aan de bevolking gebeuren steeds in beide talen met voorrang aan het Nederlands zoals de wetgeving dit voorschrijft.”*

*
* *

1. De VCT stelt vast dat het proefproject bewonersparkeren voor bepaalde straten duidelijk wordt toegelicht in de Nederlandstalige en in de Franstalige versie van de website van de gemeente Sint-Genesius-Rode, een randgemeente in de zin van de artikelen 7 en 23 tot 31 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT). De bewoners van de betrokken straten kunnen via een in te vullen formulier “Aanvraag bewonerskaart” een bewonerskaart bekomen waarmee zij in de zone/straten vermeld op de kaart onbeperkt mogen parkeren. Dit aanvraagformulier dat kan gedownload worden is eentalig in het Nederlands of in het Frans gesteld. De bewoner/aanvrager vermeldt er zijn naam, voornaam, adres, rijksregisternummer, telefoon en nummerplaat van het voertuig op.

De bewonerskaart die de aanvrager-klachtindiener heeft gekregen, was tweetalig. Ze vermeldt dat de houder van de kaart kan genieten van de bijzondere parkeerregeling in het tijdelijk politiereglement van de gemeente Sint-Genesius-Rode in de vermelde straat of zone van de gemeente. Verder wordt vermeld:

- dat de kaart duidelijk achter de voorruit moet worden geplaatst.
- de nummerplaat van het voertuig.
- de datum van geldigheid.
- de zone/straat van de gemeente waar de kaart geldig is.

2.De VCT kan het niet eens zijn met het standpunt van de gemeente dat de bewonersparkeerkaarten als berichten en/of mededelingen aan het publiek moeten worden beschouwd en derhalve in de twee talen dienen te worden gesteld met voorrang voor het Nederlands.

Volgens de adviespraktijk van de VCT dient een bepaalde tekst als een bericht of mededeling aan het publiek te worden beschouwd wanneer hij zonder onderscheid des persoons en steeds op identieke wijze door een overheid wordt verspreid (advies 667 van 21 april 1966). Hiervan is in casu in het geheel geen sprake. De aanvrager van de kaart diende vooreerst een aantal persoonlijke gegevens te vermelden in zijn aanvraag. De bewonerskaart zelf is een duidelijk geïdentificeerd document door de vermelding van de nummerplaat van het voertuig van de bewoner. Er zijn geen twee dezelfde. Zij moet zichtbaar op het voertuig (achter de voorruit) worden aangebracht en vormt het bewijs dat de houder ervan met zijn voertuig kan genieten van de bijzondere parkeerregeling. Het doel van deze kaart is ten aanzien van de controlerende overheid (politie) het bewijs te leveren dat het geïdentificeerde voertuig onbeperkt in de vermelde zone/straat mag parkeren en niet kan beboet worden. De bewonerskaart is derhalve te beschouwen als een aan een particulier uitgereikt getuigschrift in de zin van artikel 26 SWT, dat in een randgemeente in het Nederlands of het Frans wordt gesteld naargelang de wens van de belanghebbende. Deze wens wordt geuit door de taal gebruikt bij het invullen van het aanvraagformulier. Aangezien de klager een eentalig Nederlands formulier had ingevuld, diende de gemeente hem een Nederlandstalige bewonerskaart af te geven.

Wat voorafgaat sluit overigens aan bij vroegere adviezen van de VCT betreffende het toenmalige fiscale kenteken dat ook op zichtbare wijze diende te worden aangebracht op het voertuig. Dit fiscaal kenteken was een bewijs dat aan de verkeersbelasting was voldaan en werd als een getuigschrift beschouwd. Het diende te worden gesteld in de taal (N of F) waarin de betrokkene het aangifteformulier had ingevuld (adviezen 1207 en 1050 van 23 september 1965; 1534 van 24 maart 1966; 1506 van 2 juni 1966).

3.Op basis van de punten 1 en 2 is de VCT dan ook van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager toegestuurd.